

UTM la vârsta certitudinii senine

Magnificența Voastră, domnule rector Bostan, Sărut mâna, doamnelor și domnișoarelor, Bună ziua, domnilor!

Chiar dacă timpul sfidează eternitatea, școala este un lucru etern. Am senzația că pentru tot ce-i etern timpul nu există. El nu-și aruncă nicăieri ancora și nu are nici răsărit, nici apus... Pe țărmlul lui nețărmlurit viața noastră în universități, în școli, ca valurile se-adună în spectrul trecerii noastre, ca într-un port în care debarcă patimi la marginea unui ocean se zbat pasiunile și gândurile noastre.

Există momente în viață când ne dăm seama că nimic nu trece mai repede ca timpul. Trecerea lui nesfârșită îmbrățișează totul și absoarbe lumina, făcând ca mari trăiri din viața noastră parcă se pierd, în timp ce lucruri fără importanță devin simboluri heraldice într-o lume pe care timpul continuă s-o cizeleze și s-o îmbătrânească...

Acum, Universitatea Tehnică a Moldovei se află la orizontul celei mai frumoase vârste – vârsta unei limpezi conștiințe de sine, a unei maturități asumate, a unei creativități așezate, o vârstă de bilanț și analiză, vârsta certitudinii senine, dar și a îndoielii interpelatoare, sensibilă însă la provocările visurilor îndrăznețe.

Dacă astăzi avem bucuria de a ne afla împreună, o datorăm Dumneavoastră și Universității. Dacă astăzi sunteți ceea ce sunteți, și în fiecare zi un pic mai mult, tot Universității o datorăm. Fiindcă adăpostindu-vă sub bolta ei protectoare și gratifiantă, EA, Universitatea, a știut să suscite nobile motivații și ambiții, să Vă insuflă destulă patimă iscoditoare spre a Vă face să îndrăzniți, cu modestie, dragostea spre știința de carte, dând ce e mai bun din cugetul și spiritul Dumneavoastră.

Universitatea Tehnică a Moldovei, la fel ca fiecare instituție de învățământ superior, de prestigiu și cu tradiție, este de fapt un proiect cultural, științific, social și istoric, care reunește valori ce trec prin timp și devin repere. Recursul la istoria Universității dumneavoastră ne ajută să înțelegem mai bine logica în care aceasta s-a dezvoltat, dar mai ales responsabilitatea prezentului.

Avem nevoie să căutăm cu perseverență binele și să profesăm adevărata cunoaștere chiar și acolo unde este elogiata ignoranță. Trebuie să ne menținem seninătatea chiar dacă în jur sporește zburcucul și să căutăm liniștea în mijlocul unei lumi agresive. Trebuie să învățăm să ascultăm chiar dacă unii pretind doar să vorbească și să ne bucurăm de tăcere când în jur sporește zgomotul.

Așa înțelegem să Vă sfătuim, așezând în cugetul dumneavoastră obolul nostru de experiență. Acesta este sensul existenței noastre comune, iar în vreme ce rostesc aceste cuvinte, eu însumi capăt contur și realitate împreună cu dumneavoastră, dragi colegi, cu toții glorificați, la sărbătoare, de căldura vorbelor frumoase. În timp ce răsună ecoul lor, noi toți, celebrați de magia verbului, ne estompăm cu modestie, lăsând locul spiritelor tutelare, adică sărbătoriiilor Dumneavoastră, pe care trebuie să-i recompensăm cu bucuria reușitei.

Trebuie să avem încredere în timpul care vine, chiar dacă mulți se îndoiesc și să nu uităm că trecem prin fugarul prezent ce leagă trecutul de viitor, dar îi conferă o identitate unică și irepetabilă.

Sigur, viața este mereu un prilej de a ne întreba: „Cine suntem, de unde venim și încotro ne îndreptăm?”. Iar rezultatele dumneavoastră răspund la aceste întrebări.

Apoi, dragi colegi, vă doresc să gândiți mult. Fiindcă cu cât gândirea îți e mai săracă, cu atât nu-ți poți înțelege dorințele și nu le poți con-

strui. Dar este important să gândim mereu, fiindcă gândurile ne organizează timpul, dar tot ele ni-l destramă. Apoi, pe acest drum, după un timp, noi, cadrele didactice, înțelegem că norocul e făcut din lacrimile noastre și că de multe ori marmura se întâlnește cu noroiul.

Vă doresc să fiți sănătoși și să aveți noroc. Însă norocul seamănă cu un soare care, luminând o emisferă, o lasă pe cealaltă în întuneric. Nu trebuie să uităm că norocul este frate gemă cu marea și amândoi nu pot sta liniștiți multă vreme...

Doamnelor și domnilor! Această reuniune ne îndeamnă să privim spre Europa cu admirație și respect. Dar apoi să ne întoarcem privirile spre noi înșine și să sperăm că vom deveni ceea ce merităm să fim. Așa se face că viața înseamnă a fi ceea ce suntem și a deveni ceea ce suntem capabili să devenim, nefiind un „dar” pentru a fi fericiți. Ci doar, numai pentru a merita să fim.

Sigur, noi, cei din școală, știm că nimic nu rămâne în aceeași stare: nici adevărul, nici demnitatea, nici curajul. Deci ar trebui să profităm de timp, cât mai mult și mai repede, ca să ieșim din labirint. Apoi, știm noi, cei din școală, că nu există dreptate în istorie, nici bunătate în natură. Sau, incertitudinea își are farmecul ei.

Nu de unde venim, ci încotro mergem – acolo este onoarea noastră. Apreciind ceea ce s-a făcut, cu siguranță, vom iubi și ceea ce se va face. S-a făcut școală – se va face școală. Dl Prim-ministru, dl viceministru al Educației și dl rector, aici de față, au subliniat în discursurile lor cât de importantă este școala, ce trebuie să facă ea în viitor, pretutindeni în lume. Eu subliniez ideile domniilor lor prin antiteză: Ce s-ar întâmpla fără școală?

Inteligența fără școală te face pervers,
Iar justiția fără școală te face implacabil.
Diplomația fără școală te face ipocrit,
Iar succesul fără școală te face arrogant.
Bogația fără școală te face avar,
Supunerea fără școală te face servil,
Iar sărăcia fără școală te face orgolios.
Frumusețea fără școală te face ridicol,
Iar autoritatea fără școală te face tiran.
Munca fără școală te face sclav, iar
Cuvintele fără școală te fac introvertit.
Legea fără școală te supune,
Iar politica fără școală te face egoist.
Credința fără școală te face fanat,
Iar Crucea...

Crucea fără școală reprezintă tortura!

Uneori îmi spun că nu există nicio taină a timpului, ci numai tainele celor care-l trăiesc. Și dacă asta înseamnă ce așteptăm noi de la el, întrebarea: „Ce ne va aduce viitorul?” ne-o punem în zadar. Răspunsul nu va fi dat, pentru că nu există un singur răspuns, fiindcă nu toți îl vom iubi la fel...

Apoi, să nu uităm ceea ce vă dorim noi:

Sănătate, bucurie, pace.
Liniște, frumusețe, familie, dragoste,
Bine, succese și din nou sănătate –
Să aveți parte de toate!
Vă mulțumesc!

Radu MUNTEANU,
prof., dr. ing., președintele Senatului,
ex-rector și rector de onoare al UT
din Cluj-Napoca, Doctor Honoris
Causa al UTM